

Igualtat

No es pot continuar ignorant la importància d'impulsar polítiques reals d'igualtat, ni es poden ignorar els molts avisos del creixement de les desigualtats que tenim a Andorra

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 13/04/2016 23:30

Es fa estrany que al 2016, en una societat tan avançada com la nostra, encara s'hagi de lluitar per la igualtat. Podríem pensar, i crec que alguns ho fan, que aquest és un tema que ja ha quedat resolt des de fa molt de temps. Però no és el cas. Avui encara persisteixen a Andorra desigualtats contra les quals hem de fer alguna cosa. És veritat que s'han fet avenços considerables, sobretot pel que fa la conscienciació social. Però tot i així queda molta feina per fer i sovint tinc la impressió que els poders públics no donen la importància que es mereix aquest tema.

S'ha de recordar que la igualtat és un principi fonamental de la democràcia, com està explicat tant a la Declaració dels Drets Humans com a la nostra Constitució. Seria inimaginable una democràcia sense igualtat entre les persones, i doncs caldria creure que hauria de ser matèria prou important per merèixer la plena atenció del nostre Govern i de la resta d'institucions. Durant el Govern de Jaume Bartumeu es va crear una secretaria d'Estat d'Igualtat que va impulsar un treball transversal amb la comissió nacional per la igualtat per elaborar el Pla d'Actuació Nacional per la Igualtat. Aquest pla preveia gairebé 300 propostes d'actuació en àmbits que anaven de l'educació a la immigració, dels joves fins a la gent gran.

Malauradament, cinc anys després, aquesta feina sembla gairebé completament oblidada per les autoritats. Per DA, la igualtat no ha estat mai una prioritat, ni tan sols una preocupació, i una de les primeres actuacions de Toni Martí al capdavant del Govern va ser la d'aturar i desmuntar tota l'estructura d'igualtat dins del Govern i posar la feina feta en un calaix del qual no ha tornat a sortir. Han hagut de ser les associacions qui, a força de treball i d'insistència, han pogut fer avançar algunes propostes. Tot i així moltes s'han quedat en paper mullat, com per exemple la proposta d'un pla pedagògic per la prevenció de la violència de gènere i el tractament de la igualtat a les aules o la de la creació d'una conselleria d'igualtat en els comuns. Aquesta darrera, tot i el compromís públic en les darreres eleccions, no s'ha materialitzat en cap dels nous equips comunals.

La recent visita a Andorra de la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància (ECRI) del Consell d'Europa ha evidenciat novament el poc interès per part de DA i del seu govern per abordar aquest temes i respondre a les preocupacions d'una bona part de la ciutadania. No es pot continuar ignorant la importància d'impulsar polítiques reals d'igualtat, ni es poden ignorar els molts avisos del creixement de les desigualtats que tenim a Andorra. Si l'Estat com a tal no dóna l'exemple, posant-ho sobre la taula del debat i aportant solucions als molts problemes que encara tenim, és impossible que hi hagi un veritable progrés social. Crec que ha arribat el moment d'exigir un compromís real que, sens dubte, anirà en benefici de tothom, perquè avui en dia és indiscutible que les societats més pròsperes són també les que tenen un major grau d'igualtat.